

1886-09-05

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Civita d' Antino

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):
Joakim og Agnete Skovgaard
opholder sig i Civita d'Antino henover
sommeren 1886. De rejser til Rom i
oktober.

Omtalte personer:
Eline Lange
Johan Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 54

DOKUMENTINDHOLD

Eline Lange takker for et billede af Agnete Skovgaard, som Joakim Skovgaard har tegnet.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 54
d. 5 Sept. 1886.

Kjære Kim!

Fader takkede i sit sidste Brev for Billedet, som Du sendte, saa jeg syntes at han gjorde Fyldest for os begge, men jeg synes dog alligevel at Du skal have Tak fra mig ogsaa. Rigtignok fik jeg en Klump i Halsen, naar jeg saa paa det, men der er dog saameget som ligner vores Agnete: Holdningen, Haaret, Panden o.s.v.

-2-

og saa er der den rørende gamle lænestol, som nok har været i Krig, jeg synes den halter eller er Gulvet skjævt?, siden der ligger en Bog under det ene Ben. Og saa det rørende lette Sommershavt, som jeg hjalp hende at vælge [da hun var 18 Aar] og jeg syntes var temmelig broget, men Du spaaede vilde blive mat og blegt i Italien. Og saa det rørende dejlige Rejseteppe, som I var saa glade for at købe i Samling. – Jeg fortalte Petrine M. hvad Du skrev om Rubinkrandsen, saa sagde hun: "ja jeg vilde gjerne have det og se mild til det", men, skjøndt det ikke falder mig let at nægte Petrine M.

-3-

noget, - hun har ikke mange Ønsker, - saa kunde virkelig hverken Faer eller jeg skille os ved det, - vi komme til at holde mer og mer af det. – Tak for den yndige lille Gudstjeneste, vi havde idag! jeg havde netop i denne Tid gaaet og tænkt paa den Lovsang, som Agnete ifjor bragte hjem fra Askov. Det var mageløs betænksomt af Agnete at sende baade Ord og Melodi. Ordene havde vi slet ikke og Melodien havde vi vist neppe kunnet huske, hvis vi ikke havde haft hendes Noder; de var fuldstændig rigtige og jeg blev ikke lidt stolt af min Pige, som kunde skri-

-4-

dem ud af Hovedet.

Vi var fuldstændig uforstyrrede, mens vi sang, - Karoline og Theodora vare naturligvis med; – alle Børnene blev saa glad, da de efterhaanden fik det at vide igaar, Faer og Moer naturligvis mest. –

Fader havde en dejlig Fest paa Klampenborg igaar. Der var saamange af

Professorerne, som kom hen og spurgte til Agnete: Johnstrup, Lütken, Frederik Nielsen, Lassen, Steenstrup, [Ussing], Engelsted, Kammerherre Müller o.s.v.

Faer fulgte gamle Madvig ned ad Trappen, saa sagde han: kan De huske, da vi sang "nu lunka vi saa småning om" paa Spadsereturen i Sorø? skal vi ikke have den! – Jo! saa stemmede Faer op og andre i med. Dejligt Vejr, Raketter og elektrisk Lys.

[Moer.]

dem ud af Hovedet.
Vi var fuldkendt i forstand
de mest vi sang - Hæ-
der og Theodora var natu-
religvis med. - alle Børne
ne blev saa glad, da de efter
meget tid fik det at vide, at
Fær og Moos naturligvis
mest.

2000

Fader havde en dejlig Fær paa Klampen,
der var en smuk. Der var samling af Pro-
fessorene, som kom her og der. Vil-
helm: Johansen, ^{den} Børn, Frederik Nielsen,
Larsen, Pleenstrup, Engelstoft, ^{den} Kni-
mønstre Müller o. v. v.
Fær fulgte gamle vinding, ned ad Torp-
pen, der sagde han: En de huse,
de vi sang, var lunde vi var sam-
men om "paa Spadestruen i Torp",
End vi 'de have dem! - Jo! saa
skønnede Fær og andre i end
dejlige Veje, Rødder og elektriske Lys.

2. 5 Sept.
1886.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 48 Nr. 54

Kære Min!

Fader havde i sit sidste
Brev paa Billede, som du
sendte, paa p. agtet et
hans gamle Tøjdest paa at
begge, men p. og dy alle
vel at du skal have Tak
for mig ogsaa. Rigtigst
fik p. en Klump i Halsen,
men i saa paa det, men
der er dy samlet som
Ligvar vore Agende: Hold
mig, Hæder, Pæder o. v. v.

og saa at det den rørende
gamle Louerhol som nok
har været i Trængsel og Agnet
der holder eller er Guldet
sig selv i siden det Lige en
Bog under det ene Bred.
Og saa det rørende lille Som-
merskue som i det hele hen-
de at velge sig og Agnet var
dermed; brogt, men de
opførte vilde blive med og
blev i Italien. Og saa det
rørende dejl's Rejseselskab
som id. var der glade for at
gibe i Samling. Og for
hvide Patine M. hvad den den
om Ruben Brandens, som
sagde kun i ja i vil, gjemte
hans det og de mindet det "det"
men, sigtede det ikke fulde
nå det at nogle Patine M.

nog og kun det ikke mange
Pindes, som Brandens sigte.
hvis den Trængsel eller i skulle at
ved det, - vi Brandens det at
kalde mere og mere af det.
Tid for den yndig lille Gud
Hjense, vi havde idg. i
hvide nedg. i den Tid
gaaet og Løst paa den Lø-
sang, som Agnet ifjor
blevte hjems fra Asao.
Det var meget at betænke
af Agnet at sende hende
det og Melodie. Pindens ha-
de i det ikke og Melodien
havde vi vist meget smukt
kunne, hvis vi ikke havde
havde hende i Nader, de
var fulde af, og i det af
i blev ikke lidt at det af
min Pind, som Brandens det